

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko [asetuksen (EY) N:o 883/2004] ⁽¹⁾ 11 artiklan 3 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltiossa asuvaan työntekijään, joka työskentelee toisen jäsenvaltion alueella sellaisen vuokratyösopimuksen perusteella, jonka mukaan työsuhde päättyy heti vuokratyön päättyessä ja jatkuu taas myöhemmin, sovelletaan välikausina edelleen viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädäntöä niin kauan kuin hän ei ole tilapäisesti lopettanut tätä työskentelyä?
- 2) Mitkä seikat ovat merkityksellisiä sen arvioimiseksi, onko tällaisessa tapauksessa kyse työskentelyn tilapäisestä lopettamisesta?
- 3) Minkä ajan kuluttua työntekijän, joka ei enää ole työsopimussuhteessa, on katsottava lopettaneen tilapäisesti työskentelynsä työskentelyvaltiossa, elleivät konkreettiset seikat viittaa päinvastaiseen?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 29.12.2020 – Galapagos Bidco. S.a.r.l. v. DE, Galapagos S.A:n maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjänä, Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. ja Prime Capital S.A.

(Asia C-723/20)

(2021/C 128/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Galapagos Bidco. S.a.r.l.

Vastapuoli: DE, Galapagos S.A:n maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjänä, Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. ja Prime Capital S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EU) 2015/848 ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että velallisyhtiön, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa, pääintressien keskus ei ole toisessa jäsenvaltiossa, jossa on sen keskushallinnon sijaintipaikka, sellaisena kuin se on määritettävissä objektiivisten ja kolmansien osapuolten todettavissa olevien seikkojen perusteella, kun velallisyhtiö on pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa siirtänyt keskushallinnon sijaintipaikan kolmannelta jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon ja kun kolmannessa jäsenvaltiossa on jätetty sen omaisuutta koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamiseksi hakemus, jota ei ole vielä ratkaistu?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko asetuksen (EU) 2015/848 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että
 - a) sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka alueella velallisella on pääintressien keskus maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen jättöhetkellä, ovat edelleen kansainvälisesti toimivaltaisia päättämään tällaisen menettelyn aloittamisesta, jos velallinen hakemuksen jättämisen jälkeen mutta ennen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöstä siirtää pääintressiensä keskuksen toisen jäsenvaltion alueelle, ja

- b) tämä jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälisen toimivallan säilyminen sulkee pois toisen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivallan päättää muista maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamiseksi tehdyistä hakemuksista, jotka jätetään tämän toisen jäsenvaltion tuomioistuimeen sen jälkeen, kun velallisen pääintressien keskus on siirretty tähän toiseen jäsenvaltioon?

(¹) Maksukyvyttömyysmenettelyistä 20.5.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/848 (EUVL 2015, L 141, s. 19).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Judecătoria Miercurea Ciuc (Romania) on esittänyt 4.1.2021 –
Pricoforest SRL v. Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)**

(Asia C-13/21)

(2021/C 128/18)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Judecătoria Miercurea Ciuc

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pricoforest SRL

Vastaaja: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 561/2006 (¹) 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua käsitettä ”enintään 100 kilometrin etäisyydellä” tulkittava siten, että kartalle yrityksen toimipaikan ja määränpään välille piirretyn suoran viivan on oltava alle 100 kilometriä, vai siten, että ajoneuvolla tosiasiallisesti kuljetun matkan on oltava alle 100 kilometriä?
- 2) Onko asetuksen N:o 561/2006 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännöksiä tulkittava siten, että mainitussa säännöksessä tarkoitettujen kuljetusten, joista osa tapahtuu enintään 100 kilometrin etäisyydellä yrityksen toimipaikasta ja osa ylittää tämän etäisyyden, suorittaminen yhden kuukauden aikana siinä yhteydessä, että saman asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tilanne on vapautettu mainitun asetuksen soveltamisesta kansallisella säännöksellä, johtaa siihen, että asetuksen soveltamisesta vapautetaan kaikki kyseiset kuljetukset, vain ne, jotka [eivät ylitä] yli 100 kilometrin etäisyyttä, tai ei mitään näistä?

(¹) Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15.3.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006 (EUVL 2006, L 102, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 12.1.2021 – Uniqa
Versicherungen AG v. VU**

(Asia C-18/21)

(2021/C 128/19)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Uniqa Versicherungen AG

Vastapuoli: VU